

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Ek/417/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122233203
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122233203.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: SLOSMAT, s.r.o. so sídlom Cestárska 12, 010 01 Žilina, IČO: 31 568 840 v konaní zast.: JUDr. Magdalénu Lesayovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27/A, 917 01 Trnava, zn. F 6/2019 proti povinnému: H. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. XX/XX, XXX XX M. v konaní zast.: Mgr. Lukášom Kysuckým, advokátom so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 845,06 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/417/2022 zo dňa 9. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má **n á r o k** na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/417/2022 zo dňa 9. 5. 2022 vo výške 37,36 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 9.5.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 62Ek/417/2022, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov na zatupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zatavenie exekúcie vo výške 37,35 Eur a zároveň výrokom III. povinnému nepriznal nárok na náhradu trov spojených s návrhom na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 2, 3, § 199a ods. 1, 2, § 199d ods. 1 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 25 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“) a s poukazom na nálezy Ústavného súdu SR II. ÚS 300/2018, II. ÚS 298/2020, I. ÚS 265/2020, IV. ÚS 139/2021 zo dňa 13.07.2021 ako aj uznesenia Ústavného súdu SR II. ÚS 22/2020 a II. ÚS 63/2019. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, pričom pre posúdenie samotného návrhu je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Pričom povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mohol povinný namietat' v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Zároveň pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaním rozhodnutia vo veci samej a považoval nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote návrh na jeho zrušenie z dôvodov uvedených v § 40 ZoRK, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k predloženému exekučnému titulu. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou ďalej uviedol, že vo vykonávanom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho

rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré oprávnenému deklaruje právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. K samotným námietkam povinného súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že predloženým exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok na podklade spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý by sa v exekučnom konaní vzťahovala osobitná ochrana, a preto súd nie je oprávnený preskúmať rozhodcovský rozsudok, vrátane rozhodcovskej zmluvy (resp. doložky), zároveň nie je oprávnený skúmať doručovanie dokumentov rozhodcovským súdom, či aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu. V danom prípade sa jedná o rozhodcovský rozsudok, ktorého podkladom je obchodno-závazkový vzťah, a preto je súd jeho výrokom v celom rozsahu viazaný. V tejto súvislosti súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že nie je oprávnený preskúmať v nespotebiteľských veciach právomoc rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (napr. II. ÚS 300/2018, II. ÚS 22/2020, II. ÚS 298/2020, II. ÚS 63/2019, I. ÚS 265/2020, IV. ÚS 139/2021 z 13.07.2021), a to ani vo vzťahu k tomu, či sa uplatňuje na konateľov dlžníka v zmysle § 135a OBZ, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle ZoRK iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ZoRK, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK). Pre úplnosť súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že povinný mal možnosť v zmysle poučenia uvedeného v exekučnom titule v lehote 60 dní od doručenia exekučného titulu podať žalobu na zrušenie exekučného titulu a v tejto súvislosti je potrebné spomenúť zásadu „právo patrí bdelym“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie a teda exekúcia sa má vykonať na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu v súlade s ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej vete daného rozhodnutia. Súčasne oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 37,35 Eur (výrok II).

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť a žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica zmenil napadnuté Uznesenie zrušil, prípadne uviedol vec do stavu korešpondujúceho s platnými a účinnými ustanoveniami Exekučného poriadku, Civilného sporového poriadku, Vyhlášky a ostatných právnych predpisov.

4. V podanej sťažnosti rozporoval záver súdu uvedený v bode 19. napadnutého rozhodnutia, a to, že „Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať v nespotebiteľských veciach právomoc rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.“ S uvedeným názorom súdu sa nestotožnil, a to na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR, IV. ÚS 484/2018, ktorý zastáva opačný právny názor, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či bola daná právomoc rozhodcovského súdu, kedy práve toto rozhodnutie je podľa povinného aplikovateľné v danej veci (kedy ide o skutkovo totožnú vec), kedy Povinnému v tejto veci neboli doručované žiadne písomnosti a o týchto ani nemal žiadnu vedomosť (čo bolo tvrdené už v samotnom návrhu na zastavenie exekúcie). V uvedenej veci vydaniu rozhodcovského rozsudku nepredchádzala žiadna písomná rozhodcovská zmluva, ktorá by zahrňovala aj uplatnenie pohľadávky voči Povinnému ako konateľovi spoločnosti a o tejto nemal ani žiadnu vedomosť, čo ani nebolo v rámci exekučného konania preukázané zo strany Oprávneného. Na záver zopakoval, že je nevyhnutné aplikovať v danom prípade práve uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 484/2018. a tiež žiadal priznať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 1.6.2022 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že Oprávnený sa v plnej miere s totožňuje s výrokom aj odôvodnením uznesenia zo dňa 9.5.2022 vydaného vyšším súdnym úradníkom (ďalej len VSÚ). K argumentácii povinného uvedenej vo svojej sťažnosti tento poukazuje najmä na uznesenie Ústavného súdu SR (ďalej len ÚS alebo ÚS SR), sp. zn. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.9.2018. Oprávnený vyjadruje presvedčenie, že toto rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.9.2018 nie je možné na prejednávanej prípad aplikovať najmä nasledovných dôvodov: a) Skutkové odlišnosti prípadu prejednávaneho ÚS s okolnosťami prejednávanej veci. b) Ďalším rozdielom prípadu prejednávaneho ÚS s okolnosťami prejednávanej veci je skutočnosť, že právomoc rozhodcu nebola založená výhradne v predžalobnej upomienke. c) V zmysle predchádzajúceho bodu považuje oprávnený za podstatné poukázať na rozhodnutia ÚS SR: - II. ÚS 300/2018 zo dňa 5.9.2018, II. ÚS 398/2019 zo dňa 17.12.2019,

I. ÚS 265/2020 zo dňa 15.12.2020, I. ÚS 298/2020 zo dňa 5.11.2020, IV. ÚS 282/2020 zo dňa 10.11.2020, III. ÚS 148/2020 zo dňa 9.3.2021, ÚS 22/2020 zo dňa 13.5.2020, IV. ÚS 139/2021 zo dňa 13.7.2021, d) Ako vyplýva z citovaných rozhodnutí aj všetky senáty ÚS SR sú v obdobnej otázke prieskumu právomoci rozhodcovského súdu v rámci exekučného konania absolútne jednotná a to aj v prípade, že sa jedná o regresný nárok voči štatutárovi dlžnej spoločnosti rovnako, ako je tomu v prejednávanej veci. e) Keďže celá procesná obrana povinného v rámci sťažnostného konania spočíva len v citácii uznesenia ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.9.2018, oprávnený poukazuje na rozsah judikatúry na ktorú sa odvoláva povinný, teda jedno rozhodnutie ÚS SR oproti ôsmim rozhodnutiam ÚS citovaných oprávneným, ktoré sú skutkovo identické ako prejednávaná vec. f) Rovnako je namieste uplatnenie právnej zásady „prior tempore potior iure“, pretože rozhodnutie na ktorú sa odkazuje povinný bolo judikované 13.9.2018. Naproti tomu uznesenia ÚS citované oprávneným vo vecne identických prípadoch sú najmä z doby po tomto dátume. g) Rozdielom v prejednávanej veci a prípadom z judikatúry citovanej povinným je tiež skutočnosť, že kým toto konanie je konaním námietkovým, teda konaním o návrhu na zastavenie exekúcie po tom ako, exekučný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora a v druhom prípade ktoré riešil ÚS v judikatúre predloženej povinným sa jednalo o konanie o nariadení exekúcie pred samotným vydaním poverenia, kedy exekučný súd dospel k záverom, na základe ktorých už samotný návrh na vykonanie exekúcie zamietol. V ostatnom sa oprávnený pridržiava svojej argumentácie z vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.4.2022 z ktorou sa VSU stotožnil a povinný nijakým spôsobom (okrem jednej citovanej judikatúry) vo svojej sťažnosti nevyvrátil. S poukazom na uvedené preto oprávnený navrhuje, aby exekučný súd v konaní pred sudcom sťažnosť povinného proti uzneseniu vydanému VSU o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t o l a oprávnenému priznal náhradu trov konania podľa nižšie uvedenej špecifikácie. V súlade s ustanovením § 199a ods. 1, § 199e EP (po začatí exekúcie) s odkazom na Vyhlášku MS SR č. 655/2004 si oprávnený za tento úkon právnej služby uplatňuje ďalšie trovy právneho zastúpenia vo výške 37,36 € (1/2 úkon 25,73 € + 1x režijný paušál 11,63 €.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola do elektronickej schránky súdu podaná dňa 24.05.2022 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu povinného doručené dňa 09.05.2022, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 04.02.2022, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom JUDr. Milan Vojtekcom, LL.M., sp. zn. R 116/2021 zo dňa 06.12.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 13.12.2021, dňa 22.02.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Mariánovi Janecovi (351EX 147/2022). Dňa 01.04.2022

bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdному exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s doručenkami a vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

16. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na doplnenie ešte uvádza, že povinný vo svojej sťažnosti nesúhlasí so záverom exekučného súdu a poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR (ďalej len ÚS alebo ÚS SR), sp. zn. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.9.2018.

17. Na zdôraznenie správnosti záverov uvedených v napadnutom uznesení považuje sudca za potrebné uviesť, že zákonné oprávnenie účastníka konania namietat' nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní a jeho oprávnenie podať žalobu o zrušenie takéhoto rozhodcovského rozsudku kauzálné príslušnému súdu podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní nepripúšťajú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu zo strany exekučného súdu v rozsahu, ktorý patrí civilnému súdu. Nevyužitie postupu podľa zákona o rozhodcovskom konaní (námiетка nedostatku právomoci a žaloba o zrušenie rozsudku, pozn.) v iných ako spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti spochybňovať rozhodcovskú zmluvu v exekučnom konaní na strane žalovaného účastníka rozhodcovského konania, ktorý znáša svoju procesnú zodpovednosť za včasné uplatňovanie účinných prostriedkov ochrany, ktoré mu právny poriadok priznáva (II. ÚS 298/2020).

18. V súvislosti s poukazom povinného na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 484/2018-28 zo dňa 13.9.2018 je potrebné uviesť, že toto nie je v danej veci aplikovateľné, a to najmä z dôvodu skutkovej odlišnosti oboch prípadov. Písomná korešpondencia medzi veriteľom (oprávnený) a dlžníkom (povinný) vo veci IV. ÚS 484/2018 bola dlžníkovi doručovaná fikciou, teda nedošlo k tomu, aby sa predžalobná upomienka reálne dostala do dispozičnej sféry dlžníka (išlo o tacitne založenú právomoc rozhodcovského súdu s nedostatkom v doručovaní písomnosti povinnému - doručovanie fikciou), naproti tomu v prejednávanom prípade si povinný preukázateľne predžalobnú upomienku s rozhodcovskou doložkou prevzal z poštovej prepravy dňa 2.11.2021 (viď doplnenie k návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 21.02.2022). Z obsahu rozhodnutia Ústavného súdu SR, na ktoré sa odvoláva povinný je teda možné odvodiť záver, že Ústavný súd trvá len na riadnom doručení predžalobnej výzvy a v prípade pasivity žalovaného (rozumej nenamietnutí právomoci RS z dôvodu neexistencie rozhodcovskej zmluvy už počas RK) s odkazom na § 4 ods. 7 ZoRK. Rovnako je podmienkou potenciálnej nonarbitrability podľa citovaného rozhodnutia nedoručenie (resp. doručenie fikciou) rozhodcovského rozsudku. Toto však už oprávnený preukázal pripojenou doručenkou z doručenia rozhodcovského rozsudku vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 22.4.2022 (Dôkaz 1: Predžalobná upomienka s podacím hárkom a výkazom doručenia). Ďalším rozdielom prípadu prejednávaného Ústavným súdom SR s okolnosťami prejednáwanej veci ako uviedol aj oprávnený je skutočnosť, že právomoc rozhodcu nebola založená výhradne v predžalobnej upomienke. Právomoc a príslušnosť Rozhodcu JUDr. Milana Vojteka, LL.M., Martin bola založená tiež rozhodcovskou doložkou podľa ustanovenia § 4 ods. 4 ZoRK (Odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy) uvedenou v čl. VII. bod 4 Všeobecných obchodných podmienok „AVOP“ uvedených na webovej stránke www.avop.sk, na ktoré sa odkazuje žalobca na svojom webe www.slosmat.sk/kontakt : „Právne vzťahy v rámci obchodného styku založené medzi spoločnosťou SLOSMAT, s. r. o., Cestárska 12, 010 01 Žilina, IČO: 31568840 ako predávajúcim a kupujúcim, s výnimkou kupujúceho - fyzickej osoby, ktorá je spotrebiteľom, sa od 1. januára 2021 riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami uverejnenými na www.avop.sk“. V rozhodcovskej doložke rozhodcu JUDr. Milana Vojteka, LL.M., ktorá je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok „AVOP“ je tiež formulácia : ... „vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárom spoločnosti podľa Obchodného zákonníka“ ... Teda na rozdiel od tvrdenia povinného nebola založená právomoc rozhodcu len v doložke z predžalobnej upomienky ale aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky podľa § 4 ods. 4 ZoRK (AVOP), čo korešponduje s judikatúrou na

ktorú sa odkázal oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného (Dôkaz 2: # Faksimile webovej stránky dostupnej na www.slosmat.sk/kontakt <<http://www.slosmat.sk/kontakt>> Dôkaz 3: # Všeobecné obchodné podmienky „AVOP“ dostupné na www.avop.sk <<http://www.avop.sk>>)

19. Vychádzajúc z uvedeného, povinným namietané rozhodnutie je ojedinelé, zohľadňujúce špecifické okolnosti prípadu, ktoré nemá zásadnejší vplyv na judikatúrnu líniu načrtnutú v ostatnom období ústavným súdom vo veciach sp. zn. II. ÚS 300/2018 zo dňa 05.09.2018 (rozhodcovská doložka (ďalej len RD) uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach (VOP) veriteľa (nepodpísaných protistranou - právnym predchodcom veriteľa, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ), sp. zn. II. ÚS 398/2019 zo dňa 17.12.2019 (RD uvedená v zasielateľských podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ.), sp. zn. IV. ÚS 22/2020 zo dňa 13.5.2020 kedy bola RD uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ), sp. zn. I. ÚS 265/2020 zo dňa 15.12.2020 kedy bola RD uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ, sp. zn. IV. ÚS 282/2020 zo dňa 10.11.2020 kedy bola RD uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ, sp. zn. II. ÚS 298/2020 zo dňa 5.11.2020 kedy bola RD uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ. Ako aj v zmysle recentného rozhodnutia Ústavného súdu SR SR IV. ÚS 139/2021 zo dňa 13.7.2021 kedy bola RD uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach veriteľa (nepodpísaných protistranou, len uverejnených na webe) s formuláciou, že sa táto RD vzťahuje aj na nároky veriteľa voči konateľovi odberateľa vyplývajúcich z náhrady škody podľa § 135a ObZ: Rovnako je namieste uplatnenie právnej zásady „prior tempore potior iure“, pretože rozhodnutie na ktoré odkazuje povinný bolo judikované už 13.9.2018. Naproti tomu rozhodnutia ÚS citované v tomto bode vo vecne identických prípadoch sú najmä z doby po tomto dátume. Vyššia súdna úradníčka preto správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietla.

20. Podľa §-u 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa §-u 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa §-u 199e ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

23. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného súčasne uviedol, že si v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného uplatňuje trovy právneho zastúpenia vo výške 37,36 € (1/2 úkon 25,73 € + 1x režijný paušál 11,63 €).

24. Podľa §-u 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

25. Podľa §-u 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6 638,78 eura je 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

26. Podľa §-u 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

27. Podľa §-u 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

28. Po preskúmaní uplatnených trov súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku a vyhlášky č.655/2004 Z.z. priznal oprávnenému náhradu uplatnených trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia spolu v sume 37,36 Eur (súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 845,06 Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby ako správne uviedol právny zástupca oprávneného je podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky vo výške 25,73 Eur + 1x režijný paušál á 11,63 eur).

29. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd trovy právneho zastúpenia oprávneného spojené v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného, a preto o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).